

5/
6

Eisenhowerdoktrinen och Israel

Den 22 maj förklarade den israeliska regeringen att den med glädje mottog USA:s stöd "för bevarandet av Mellanösternstaternas självständighet och integritet". Detta innebar närmast att Israel uttalade sitt gillande av Eisenhowerdoktrinen. Inom parlamentet och i pressen har detta ställningstagande kritiserats. Vad man vänt sig mot är främst det moment i Eisenhowerdoktrinen enligt vilket den amerikanske presidenten befullmäktigas "att trygga och skydda den territoriella integriteten och det politiska oberoendet för varje sådan nation eller grupp av nationer som begär sådan hjälp mot öppet väpnat angrepp från någon nation som behärskas av den internationella kommunismen". Förslag till misstroendevotum framställdes av det kommunistiska partiet, och det ansågs möjligt att de i regeringen representerade demokratiska arbetarpartierna Achdut Avoda och Mapam skulle stödja förslaget och spränga regeringen. Vid omröstningen i måndags fick emellertid Ben-Gurion, om också på ett ganska egendomligt sätt, förtroendevotum för sin politik. Röstsiffrorna var 59 mot 5 och 39 nedlagda röster; ett relativt stort antal medlemmar av Knesset har tydligen varit frånvarande vid voteringen.

Ben-Gurions majoritet består i detta fall av det socialdemokratiska partiet, Mapai, av de religiösa partierna och av det liberala partiet. Ben-Gurion framhöll att Israel inte genom att deklarerar sin tillfredsställelse med Eisenhowerdoktrinen

frånträdde sin neutralitet; samtidigt sade han det emellertid vara självklart att Israel som en demokratisk stat stod Västern närmast. Från de båda arbetarpartier inom regeringen som nedlade sina röster hävdades däremot att ståndpunktstagandet inte var förenligt med neutralitetslinjen och innebar ett slags kritik av den ryska politiken. De två andra stora partier som nedlade sina röster är de till höger om regeringen stående allmänna sionisterna och nationalistpartiet Herut; dessa partier utgick från en helt annan utgångspunkt, nämligen allmänt missnöje med att regeringen vikit för Amerikas och FN:s påtryckningar efter Sinaiaaktionen. Endast kommunisterna röstade för misstroendevotum. Resultatet innebär knappast något försvagande av Ben-Gurions ställning; det har ännu en gång visat sig att han kan hålla samman regeringen trots att vissa partier inom den inte vill göra sig helt solidariska med den politik som förs.

Samtidigt har Israel genom sin representant i FN betonat "det djupt oroande läget" på gränsen mot Ghazaområdet. Antalet egyptiska raider från detta område har ökat, trots att FN-styrkorna har i uppdrag att skydda gränsen. Ett femtital gränsintermezzon påstås ha inträffat sedan Israels trupper för tre månader sedan utrymde Ghaza. Därigenom erinras man änyo om nödvändigheten av uppgörelser eller garantier som hindrar att FN:s aktion mot Israel för utrymning av Ghaza inte leder till en förnyad terror mot Israels befolkning.